

РЕШЕНИЕ

№ 526

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9272** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. К. С., депозирана чрез адв. К., срещу Решение № 32/ 18. 08. 2023 г. на началника на кабинета на министъра на финансите, с което на Д. К. С. е отказан достъп по наличната информация в министерството на финансите по заявление вх. № У-ЗДОИ-51/ 26. 07. 2023 г.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

Ответникът – Началникът на кабинета на министъра на финансите, в писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, след като се запозна с доводите на страните и приложените към делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № У-ЗДОИ-51 от 26. 07. 2023 г. Д. С., депозирано до Министъра на финансите поискал достъп до следната информация:

1. Пълния текст на арбитражното решение /А./ на Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове към Световната банка по дело State G. R. F. of

the Sultanate of O. v. R. of B., ICSID C. № ARB/15/43 от 13. 08. 2019 г.

2. Принадлежащото към него споразумение между Република България и Суверенния фонд на Султаната О..

С Решение № 32/ 18. 08. 2023 г., предмет на оспорване в настоящото производство, било прието, че България има задължение за конфиденциалност по силата на издадените по делото процесуални заповеди /процесуална заповед 1 и процесуална заповед 2/ и Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави. Посочено е също, че министерството на финансите се ангажира да предприеме необходимите стъпки за разкриване на исканото решение, като инициира съответните процедури съгласно правилата на МЦРИС.

Отразено е още, че между страните няма сключено арбитражно споразумение, поради което такова не може да бъде представено.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Относно законосъобразността на оспорения административен акт, съдът съобрази следното:

Обжалваният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган – началника на кабинета на министъра на финансите, който е изрично упълномощен със Заповед № 3.-426/ 08. 06. 2023 г. на министъра на финансите, в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Задължените по закон субекти да предоставят информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ. Д. С. е субект на правото да получи исканата информация, съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ, съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, "обществена информация" по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 от ЗДОИ/ и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната

информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 от ЗДОИ/.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В ал. 2 на същия текст е предвидено, че достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

ЗДОИ регламентира две хипотези, при които исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а именно: когато тя съдържа лични данни на лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице, органът, в съответствие с чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, първо следва да се установи, че информацията представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци и второ да се посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците /арг. от чл. 17, ал. 3 във вр. с ал. 2 от ЗДОИ.

С разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал възможните допустими основания за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно когато: 1/. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2/. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3/. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Дори при наличие на тези основания за отказ, разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ предвижда, че се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Анализът на разпоредбата показва, че не е допустим отказ в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 /§ 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ/.

В тази връзка неоснователно ответникът се позовава на чл. 48 от Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави /Конвенцията/. Съгласно посочената разпоредба Центърът не може да публикува арбитражното решение без съгласието на страните. Поради това не е налице твърдяната конфиденциалност по отношение на решенията на арбитража, която да е намерила отражения в текстовете на Конвенцията. От анализа на посочения текст се установява, че в същия единствено се регламентира забрана на Центъра да публикува решения без съгласието на страните. Това обаче не означава, че достъп до решението не може да бъде предоставен по принцип. Напротив, не съществува каквато и да било забрана посоченото решение да бъде предоставено, особено ако е налице съгласие на страните по него.

В процесния случай жалбоподателят е поискал пълен достъп до пълния текст на арбитражното решение /А./ на Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове към Световната банка по дело State G. R. F. of the Sultanate of O. v. R. of B., ICSID C. № ARB/15/43 от 13. 08. 2019 г., както и принадлежащото към него споразумение между Република България и Суверенния фонд на Султаната О..

З. обаче не е съобразил, че не всяка информация, съдържаща се в исканите документи, би имала характер на обществена такава. Ето защо, ответникът е следвало по реда на чл. 29 от ЗДОИ да поиска уточняване от жалбоподателя каква точно информация, съдържаща се в исканите документи, търси.

Едва след уточняване на конкретната обществена информация, достъп до която се иска от оспорващото лице, ответникът следва да извърши преценка дали търсената информация представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и ако е така, да съобрази дали са налице предпоставките на § 1, т. 6 от ЗДОИ, свързани с надделяващия обществен интерес.

Ето защо и след уточняване на конкретната обществена информация, която се търси от заявителя, ответникът следва да съобрази до каква степен предоставянето на исканата информация по своето съдържание ще отговори на определението по § 1, т. 6 от ЗДОИ, съгласно чиято разпоредба надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ.

Поради това оспорваният акт следва да бъде отменен, като преписката се върне на органа за постановяване на ново решение, при съобразяване с мотивите на настоящия съдебен акт.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32/ 18. 08. 2023 г. на началника на кабинета на министъра на финансите, с което на Д. К. С. е отказан достъп по наличната информация в министерството на финансите по заявление вх. № У-ЗДОИ-51/ 26. 07. 2023 г.

ВРЪЩА преписка на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите на настоящето решение и в сроковете по Закона за достъп до обществена информация.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИС от решението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: